

1862-09-13

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

**Læsevejledning**

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

København

Recipient's location:

London

Mentioned people:

Anna Vilhelmine Bissen

Georg Christian Freund

Wilhelm Marstrand

Mentioned locations:

London

Archive:

Mappe 7 nr. 31

TRANSCRIPTION

Den 13de September 1862

Min kjære allerbedste Mand!

Jeg troede der var kommet Brev idag, men jeg blev skuffet! Da det er otte Dage siden jeg skrev, vil jeg dog ikke opsætte at skrive, ellers kommer Du til at vente saa længe. Jeg havde ikke tænkt, at jeg skulde sende flere Breve til London, da jeg efter den første Beregning tænkte, I reiste til Paris med det Samme M. reiste hjem, men efter hans sidste Brev forlænger I jo Eders Reise, jeg kan ikke sige det var nogen glædelig Overraskelse den, men, naar jeg tænker paa, at Du maaske aldrig kommer der igjen, saa synes jeg jo det er ganske rimeligt, at I ikke jager mere end I er nødte til. Bare I maa holde Eder raske! Du kjære Mand, jeg længes nu ellers dygtigt og, naar jeg er træt af at ligge, synes jeg tidt, det kunde gjøre godt at hvile mit Hoved op til Dig, og det er da saa underligt, at der kun er det Tomme Rum omkring mig; er der Een af de Smaa ved Haanden, lægger jeg da mit Hoved paa hans Skulder, og det er meget sødt og kjært; men min Mand er det dog ikke. De er nu saa godt inde i at Moder Brækker sig saa, naar Niels vil være

●2●

rigtig øm, saa siger han i en rørende Tone, " Skal jeg give Dig Spyttebakken". Forresten har jeg det dog noget bedre. Joakim er saa forhippet paa Vandet saa, da jeg en Dag ikke kunde lade dem gaae fordi Mette var ude, mente han jeg kunde nok være ene, naar han bare satte Spytbakken hen til mig.

Idag har Magdalene været her med Carl C. og Elise; De saae flinke ud alle Tre; hvor det dog altid er rart at see hende, den kjære Magdalene. Jeg har maattet love Børnene, at de skulde komme derhen imorgen; Joakim kan ordentlig plage eller gjøre sig lækker; ham kan man ellers godt snakke til Rette og gjøre Indtryk paa med Tale, men Niels er ufølsom for alt undtagen Smæk, og dem betragter han som den største Uretfærdighed af Verden; jeg veed aldeles ikke hvordan jeg skal tage ham. Endnu har vi smukt Veir, mageløst Maaneskin, saadan saa det ud fra mit Vindue forleden Aften. Skønheden kan Du nok selv lægge til, det var bare for at vise Dig, hvor opmærksom Maanen var imod mig.

Forrige Søndag regnede det voldsomt, uafbrudt fra om Natten Kl. 2 til om Aftenen, og da faldt Stokroserne saa lange som de var til Jorden, Jens har bundet dem op, men nogle er reent øde

●3●

lagte, og lidt har de jo alle; hans har ogsaa bundet Vinen op, idet Væsentlige har Haven det vist godt, nu luger han, det var nok frygtelig

overgroet. Her myldrer af Perlebønner og om et Par Dage skal vi have Voxbønner. Jo! Det vil jeg saamen have hvert Aar. Hvad skal jeg gjøre med Coks? kan det vente til Du kommer? Ak! og saa har vi glemt at faae noget let Brænde (Birke eller saadan noget) til at fyre under Coksen med. Pengene vil heller ikke forslaa noget, men Onkel Christians Skuffe er godt stoppet, saa jeg faaer vel tye til den, hvis det varer alt for længe inden Du kommer. Jeg saaer noget i Avisen om Jernbanecoks, hvad mon det er for nogle?

Naa! nu har jeg ordentlig revet Dig ud af den [?Friverden], Du lever i, og trukket Dig ned i kunstigt Vrøvl og Kjedsomhed, men hvad skulde jeg gjøre, naar Du bliver saa længe borte? Du behøver da heller ikke at lade Dig trykke deraf, for det gjør jeg ikke, Du skal bare sige, om Jeg skal vente med Coksen eller Du overlader det til mit eget Skjøn; og om Du vil have Birkebrænde.

Med Victor gaaer det smaat nok, han kan endnu slet ikke taale at beskæftige sig; det er trangt, meget trangt; Gud holde sin Haand over ham

Og bevare

●4●

hans Moder ham! Naar det kun er en Tid, saa overstaaes den jo, om ogsaa den sætter ham meget tilbage.

Den stakkels Fru Hammerich, hun har en svær Tid; Martin har faaet en Daarlighed i [Overstreget: Halsen] Struben, saa de har maattet skjære Hul paa Halsen og sætte et Sølvrør ind for at skaffe ham Luft. Hornemann var meget ængstelig, men han haabede dog det skulde gaae, da de første 24 Timer derefter var overstaaede. Tænk hvad det maa have været for Fru H. Hun havde holdt ham i Haanden under Operationen.

Christian Freund er kommet; Fru Freund sagde, at han saa mere trivelig og struttende ud end nogensinde og hun var jo ikke blevet yngre; men fornøiede var de.

Anne Bissen og Ammen og det lille Barn kommer hjem en af Dagene. Min søde Mand, hvor deiligt det bliver, naar jeg igjen har Dig hos mig. Joakim kom idag med et lidt forknyt Ansigt og spurgte om det var sandt, at Fader blev længere borte end han havde sagt; og vi var enige om, at det kunde være godt at faa Dig hjem. Længes vidste han ikke hvad betød, men at han gjør det kunde jeg see paa ham!

Din G.

Jan 13<sup>th</sup> September  
1862

Den fidelels for Hønnemord, her  
hvis en juon P. T. har tilde har faaet  
en Vædder. ~~Steen~~ Stenken for  
de har maattet fjæres til nær til  
og fætte et Stovvord ind forat fæffe  
hær Luft. Hønnemord var meget  
angstly, men her kække sig det  
fælle gæse, de de fætte St. Hønn  
angstly var over tænde. Tanker  
havd det over have været for  
for H. ! her havde holdt hær  
i Hønnemord og Hønnemord.

Christians friends is somewhat; I'm not  
proud, it was once more terribly  
frustrated and I was again  
down on the black planet again; my  
favourite was it.

[illegible]

Min herte allerhøfste hænd!  
 Og troede den var kommet Brevs Dage,  
 men 't blev knækket! da det er alle Dage  
 siden jeg hævde vil jeg dog, ikke opfatte  
 at jensei ellers kommer. Du tist at vent  
 for længe. Jeg hævde, ikke tænkt at jeg  
 kunde finde flere Brevs til hende, og da  
 jeg efter den første Brevseng tænkte,  
 og skrev til Pori: med det samme sk-  
 revt hjem; men, efter hans sidste Brev  
 forleden 8. d. d. skrev. Jeg kan!  
 ikke lige sige den var nogen glædelig Brevs-  
 rækkelse den, men, naar jeg tænker paa  
 at Du næppe skog, kommer den  
 i sig, for jeg er jo, det er ganske  
 smukt, at det, ikke siger mere end  
 I er vante til. Brev Brevs, for alle  
 Eder ræke! Du gode hænd, jeg læn-  
 ges nu ellers dygtigt og, naar jeg er  
 trost af at jeg, for sig, tætte, det kunde  
 gjøres godt at hende, med et Brev, og det  
 Dage, og det er da, for en vellyst, at  
 den kun er det tomme Brev, endnu  
 mig; er der den af de Brevs og hende  
 den, lægger sig den med hende, for hende  
 hende, og det er vellyst, for sig, godt;  
 men min hænd er det dog, ikke.  
 De er nu for godt, inde i et hende  
 boder for sig, naar det, vil være

ogt om, for jeg har i en rørende  
tone, skal jeg give Dig bryllupsbrevet.  
Forresten har jeg det dog meget læst, og  
Bakken er jeg fortørnet over. Det skal  
de jeg er Dig, ikke kunde lade dem gøre  
færdig. Dette var ikke, men det har jeg  
kunne nok være en eller to dage  
for bryllupsbrevet her til mig.  
Jeg har dog dog dog dog dog dog dog  
Curt P. og Elise, de skal flytte ind alle  
tre. Hvor det dog altid er vent et for  
hvert den store dagdelene. Jeg har vent  
at love Børnene at de skulle komme  
her om morgenen; Børnene har endelig  
slagt eller gjort sig færdig; Børnene  
men alligevel godt snakke til det og  
gjøre Indtryk på med tale, men ikke  
et ufulgt for det andelen smok,  
og den betragter her for den første  
Kunstværk af Huden. Jeg ved  
alligevel ikke hvordan jeg skal tage her.  
Lad mig her og smok det og mig til det.  
Hvad jeg har dog dog dog dog dog dog  
den forleden eftermiddag. Jeg har dog  
har du nok selv dog dog dog dog dog  
var her for et øjeblik dog dog dog dog  
Hvad er det imod mig. Forrige dag  
dog regnede det voldsomt uafbrudt  
for om Huden dog dog dog dog dog  
da selv det dog dog dog dog dog  
for de var til Børnene, Børnene har  
det dem op, men nogle en eller to dage

lyste og det har de jo alle; Børnene har  
brevet Børnene op, idet Børnene har  
det øst godt, men lige her, det var nok  
fortrækket overgivet. Børnene af Børnene  
og om at den dog dog dog dog dog  
for det vil jeg Børnene have Børnene  
Hvad skal jeg give Børnene. Børnene  
venter at de kommer. Børnene og pa  
vi glæder et eller to dage til Børnene  
eller Børnene og det et eller to dage  
med. Børnene vil heller ikke Børnene  
nogen, men Børnene Børnene Børnene  
gode Børnene, for jeg har det dog dog  
den, hvor det var et eller to dage  
du kommer. Jeg har dog dog dog dog  
om Børnene, Børnene, Børnene  
for nogle dage.  
Hvad jeg har dog dog dog dog dog  
af den Børnene da Børnene; og Børnene  
ket Dig ved; Børnene Børnene og Børnene  
Børnene, men Børnene Børnene  
Børnene Børnene for Børnene  
du Børnene da heller ikke at Børnene  
du Børnene Børnene, for det dog dog  
Dig Børnene Børnene, for jeg har vent  
ikke Børnene Børnene, for jeg har vent  
med Børnene, eller Børnene Børnene  
det mit øst Børnene; og om du vil Børnene  
Børnene Børnene.  
Hvad Børnene det Børnene Børnene  
den end mig det ikke Børnene Børnene  
for; det er Børnene Børnene Børnene  
Børnene for Børnene Børnene Børnene